

[Poul Dam.]

idé i de store brugsforeninger, men dets praksis kan måske en gang imellem være lidt besværlig. Jeg synes, at det er forkert, at lovgivningsmagten på denne måde griber ind i den demokratiske udvikling i brugsforeningsbevægelsen; men sådan som partiernes stilling har været, er det jo nu uundgåeligt.

Det har været sagt, at man her med glæde kunne fastslå, at der var enighed mellem de 5 partier i udvalget om disse lovforslag og om de ændringer, der er foreslået i betænkningen. Jeg tror nok, at man her har brug for en nuance i sprogbrugen. Der er tale om enstemmighed. Vi går alle sammen under tryk af omstændighederne med til at stemme for dem og håber, at vi kan få noget godt ud af dem, og at brugsforeningerne kan indrette sig efter de nye betingelser. Men enige om, at dette her er en fornuftig og god ordning, det er vi ikke, og det bliver vi ikke.

Johan Asmussen: Ja, jeg har jo ikke på mit partis vegne de samme vanskeligheder som hr. Poul Dam ved at nå frem til den opfattelse, at vi kan tilslutte os lovforslaget også i den skikkelse, som det nu vil få. Efter at man nu i en årrække gang på gang har haft og benyttet lejligheden til at give tilslutning til det arbejde, der har været gjort for at skabe en større ligestilling på dette område, er det naturligvis med tilfredshed man konstaterer, at vi nu endelig for så vidt er nået til, jeg ville dog trods alt tro, vejs ende.

Flere af de tidligere ærede ordførere har været inde på, at det også for brugsforeningerne var heldigt, at man var nået frem til et resultat, og det ville jeg tro også er rigtigt. Jeg kunne tænke mig, at det i virkeligheden er sådan, at selve andelsbevægelsen er for god til, at den nu i lang tid har måttet leve under den skygge, som det må have været gang på gang at få beskyldninger for, at den levede under et skatteprivilegium. Alene det, at denne argumentation vel nu må forstumme, er noget, som man i og for sig kan unde brugsforeningerne, også fra vor side, så også af den grund mener vi, det er særdeles heldigt, at man er nået frem til et resultat.

Vi er tilfredse med, at man har nået resultatet på grundlag af de forslag, som

venstre i årenes løb gang på gang har fremsat — jeg skal ikke gentage noget af argumentationen for det — derfor havde vi for så vidt også helst set, at det endelige lovforslag var blevet vedtaget i den skikkelse, som det havde oprindeligt, og hvis ændringsforslagene kom til afstemning, ville vi nok undlade at stemme i hvert fald i flere tilfælde; men det går jeg ud fra de ikke gør.

Et af de hovedpunkter, som har været undergivet ændring her i sidste omgang, er jo spørgsmålet om dividenden, og dér må jeg sige, at man kan næsten få ondt af hr. Ove Hansen, som var så glad ved at konstatere, at dividenden nu alligevel ikke skulle beskattes. Gang på gang har de følgende ordførere jo fortalt hr. Ove Hansen, at det faktisk ikke var dividenden, det drejede sig om, og det synes jeg også der kan være grund til at fastslå. Når det, som man kan fradrage, er noget, der fastsættes midt i det regnskabsår, som det drejer sig om, så kan man for min skyld godt kalde det dividende, men jeg kan ikke se rettere, end at det i virkeligheden er nogenlunde det samme som rabat; efter mine begreber svarer det ikke til selve begrebet dividende. Det er et spørgsmål, hvor meget det betyder, og det er vist i virkeligheden sådan, som hr. Ib Thyregod fastslog, at principielt står det fast, at dividende i egentlig gammeldags forstand skal beskattes. Om det så giver mere i statskassen, skal jeg ikke prøve at gøre mig klog på.

Vi beklager, at man er gået bort fra forhøjelsen af indkomstfradraget for aktieselskaber fra 2½ til 5 pct.; vi finder, det havde været rigtigt, om man havde fastholdt den forhøjelse, af de ofte anførte grunde. Jeg skal heller ikke komme dybere ind på det her; men jeg forstår, at det er noget, som man har måttet bøje sig for i dette forlig. Det er vel på den anden side et problem, som man senere kan komme tilbage til, og som man utvivlsomt vil komme tilbage til.

Endelig skal jeg sige med hensyn til problemet om de skattemæssige konsekvenser af sammenslutninger af aktieselskaber og brugsforeninger, at også dér kan vi med glæde notere, at der nu åbenbart er opnået enighed, også med finansministeren, om, at de regler, som har været praktiseret for banker, også bør anvendes over for er-